

සසන ජාතකය

තවද සර්වඥයන් වහන්සේ ජේතවනාරාමයෙහි වැඩවසන සමයෙහි එක්තරා හික්ෂු කෙණෙකුත් වහන්සේ අරභයා මේ ජාතකය දක්වන ලද, එක්තරා හික්ෂු කෙණෙකුත් වහන්සේ පිටිසර ගමක වස්වසන්ට පළමු තුන්මස පන්සල ගිණිවැද දාගිය විසින් උපාසකවරුන්ට එපවත් කියා උපාසකවරුන් විසින් සී සාම්භ වැට බදිම්භ යනාදී කී කී දවස්ම අවුත් කිය කියා තුන්මසම ගණය නොනැගුන, විහාර ඵාසු මදහෙයින් අධිගමයක් වන්නා තබා ආලෝකයක් පමණකුත් උපදවාගත නුහුණුවාහුය, මේ නියායෙන් දවස් ඇරවස් ඉක්බිති බුදුන් කරා අවුත් වැද එකත්පස්ව වැඩඋන්සේක. සර්වඥයන් වහන්සේ සුවදුක් විචාරා ඇයි මහණෙනි ගිය කාරිය මුදුන් පැමිණියේ දැයි විචාරන්නෝ විහාර අඵාසුහෙයින් භාවනාකරන්ට නුච්ඡේයයි දන්වන්නා ඵාසු ගොසින් උවත් භාවනාකරන්ට එපාදැයි පෙර පක්ෂිනු පවා තමන් උත්තෙන අඵාසුහෙයින් ඔබ්බට ගොසින් වාසය කළෝවේදැයි වදාරා ආරාධිතවූ සර්වඥයන් වහන්සේ ඉකුත්වත් දක්වා වදාළසේක.

යටගියදවස බරණැස්නුවර බුන්මදන්ත නම් රජ්ජුරුකෙණෙකුත් රාජාය කරණ සමයෙහි බෝධිසත්වයන් වහන්සේ පක්ෂීව බොහෝ පක්ෂීන්ට රජව ඉපද ගතක් සම්පයෙහි වාසය කරණසේක, එසමයෙහි බොහෝ පක්ෂී ගඟට නැමී තිබෙන අත්තෙක ඉද වචස්කරන්නාහ, උන් වසන ගස ගින්නෙන් දවන්ට උවමැනවැයි සිතා රාත්‍රියෙහි පක්ෂීන් එකසිම ගසට රැස්ව උන් වේලාවට පළමුකොට විෂධුමයක් අලේයැ ඉන් ඒ ගඟ පැත් උනුකරවා පිය දෙවෙනිව ගිණිකද අලේය. ඉන් දුම්කද පැන නැංගේය, තුන්වෙනිව අල ගිණිකදින් නාඹතල්කදසා ගිණිකද පැණ නැංගේය, ඒ දුටු බෝධිසත්වයෝ ගින්නට විරුද්ධ වූ දියෙන් ගිණිකද පැණ නැගී අවස්ථාවෙහි අපි මෙතන ඉදීම කාරණා නොවෙයි කීවා කරණ පක්ෂීන් ගණනක් ඇරගෙන ඔබ්බට ගියේ වේදැයි වදාරා එසමයෙහි පක්ෂීව උපන්නෙමි බුදු වූ මම්ම යයි වදාරා සසන ජාතකය නිමවා වදාළසේක.